

GONIEC KRAKOWSKI

CENY OGŁOSZEŃ: Po tekście 1 mm w 1 szpalcie (szer. szp. 22 mm) 36 gr. W tekście 1 mm w 4 szpalcie (szer. szp. 69 mm) 3.— ZŁ. Drobne za słowo 24 gr. Pierwsze słowo tusty druk (najwyżej 3 słowa) 40 gr.

Rok II.

Nr. 218.

Kraków, czwartek 19 września 1940 r.

Nadesłane a nie zamówione, przez redakcję reko-
pię będą zwracane autorem jedynie wówczas gdy
dołączone zostaną znaczki pocztowe na opłacenie prze-
syłki zwrotnej. Prenumerata miesięczna 4.50 Zł.
z odnośnikiem do domu 5 Zł. — Konto czekowe:
Warszawa 658.

Nieprzerwana serja ataków na Londyn.

Zbombardowano liczne okręty handlowe. — Nocne naloty na Liverpool.

Berlin, 18 września. Naczelna komenda armii niemieckiej komunikuje:

Niemieckie baterje nadbrzeżne ostrzeliwały ponownie port w Dover. Dostrzeżono trafienia w liczne brytyjskie okręty handlowe.

Przedpołudniem dnia 16 września działalność lotnictwa, skutkiem niepomyślnej pogody, ograniczyła się do zbrojnego wywiadu. W ramach tej akcji zaatakowano

skutecznie przy użyciu bomb liczne lotniska w Anglii południowej i środkowej, — jak również porty i urządzenia przemysłowe w Whitby.

Okolo południa podjęto ponownie ataki odwetowe na Londyn, które trwały nieustannie i ze wzrastającą siłą aż do rana dnia 17 września. Porty i doki, jak również inne ważne ze względów wojennych obiekty zostały obrzucone licznymi bombami wszelkiego kalibru, na wielu miej-

scach spowodowano pożary. Nocne ataki bombowe były skierowane również na Liverpool.

Trzy nieprzyjacielskie samoloty zostały zestrzelone w walce powietrznej, jeden zniszczono na ziemi. Dwa niemieckie samoloty zaginęły.

Nieprzyjaciel zanęcał wczoraj, jak i w nocy wszelkich prób ataków na teren niemiecki. (m)

Spóźnione wyznanie.

(=) Rzym, 18 września. Pod naciskiem niemieckich ataków lotniczych, które przybliżają chwilę porachunku, londyńscy politycy starają się wyszukać winowajców. Radio londyńskie — słyszy się ze zdumieniem — znalazło winowajców w osobach żydowskich emigrantów, przybyłych z Niemiec, które wraz z bezmyślnym angielskim attache wojskowym w Berlinie stworzyły wobec społeczeństwa angielskiego takie wyobrażenia o wojennych możliwościach Niemiec, które nie odpowiada rzeczywistości. Na podstawie opowiadań emigrantów liczone się z wybuchem rewolucji w Niemczech już w pierwszych miesiącach wojny. Zamiast rewolucji musi Anglja wytrzymać potężne uderzenia Niemiec.

Dzienniki włoskie dodają od siebie, że jest to wprawdzie spóźnione wyznanie, ale równocześnie wyraża zdziwienie z powodu „barbarzyńskiego antysemityzmu” jaki nagle wybuchł w Londynie.

Londyn w powodzi ognia i dymów

Doniesienie „United Press” o rozmiarach zniszczeń w Londynie. — Radio zaprzestało działalności.

(S) Nowy Jork, 18 września. Groźnie i z wzrastającą siłą, jak pioruny ze skłębionych chmur, przeszły ataki odwetowe lotnictwa niemieckiego na serce Imperjum brytyjskiego. Już od 10 dni trwa ta burza, wyrwijac codziennie coraz większe luki w obronnym systemie Londynu.

„Choćby londyńska cenzura starała się jak najgestozami mgłami tajemniczości przesłonić rozmiary zniszczeń, dokonanych faktycznie przez niemieckie bomby lotnicze w Londynie, choćby Churchill, Duff Cooper i ich działacze z radia i prasy wymyślali nie wiedzieć jak fantastyczne i sentymentalne nowe bajeczki propagandowe, celem odwrócenia uwagi od prawdziwego stanu rzeczy — to jednak coś zawsze da się wypatrzyć nawet z londyńskiej mgły kłamstw.” Tak pisze „United Press” z Nowego Jorku, zamieszczając wrazenia neutralnego obserwatora o wyglądzie Londynu po 10-dniowej bitwie powietrznej.

Ogółem zniszczonych zostało około 2000 budynków

wszelkiego rodzaju, 3.000 budynków zostało uszkodzonych, a 10.000 lekko. Niema dzielnicy, któraby nie poniosła szkód. Najcięższe szkody wyrządzone zostały w dzielnicy obiektów portowych oraz dzielnicy handlowej, sąsiadującej z portem. Komunikacja kolejowa, kolei podziemnych i omnibusowa doznały ciężkich uszkodzeń. Zaopatrzenie miasta w elektryczność i gaz było czasowo przerwane. Każdy poszczególne mieszkaniec tego 8-miljonowego miasta odczuł na sobie skutki ataków częściowo wskutek utraty zarobku w zniszczonym warsztacie pracy, a co najmniej wskutek utraty snu.

Brzmi to całkiem inaczej, niż informacje Churchilla na temat o „pewnych szkodach”, „pewnych zniszczeniach” oraz „pewnej liczbie pożarów”. — A jeżeli zarzukać już raz takie zdanie, jak w komunikacie w nocy na wtorek o ataku na „pewne miasto na południowym wschodzie” brzmiące: „wyrządzone poważniejsze szkody i pewna liczba mieszkańców straciła życie” — to można być pewnym, że prawdziwe skutki miały z pewnością takie rozmiary, jak podane powyżej w depeszy „United Press”.

Wymieniona amerykańska agencja informacyjna opublikowała również doniesienie agencji telegraficznej „Commercial Cable Company”, że w poniedziałek o godzinie 22.33 czasu Greenwich

zostało przerwane połączenie kablowe między Nowym Jorkiem i Londynem.

„United Press” przypuszcza, że najważniejsze londyńskie linje prądu elektrycznego zostały zniszczone bombami.

Ze Sztokholmu nadchodzi doniesienie, że stacja transmisyjna radia brytyjskiego została prawdopodobnie uszkodzona w czasie ciężkich ataków bombowych w ponie-

dzialek wieczór. W czasie transmitowania wiadomości zapowiadający usiłował usprawiedliwić się, że „niektóre stacje nadawcze” z powodu „technicznych zaburzeń” nie są słyszalne.

Zgodnie z tem oświadczeniem kilka brytyjskich radiowych stacji nadawczych musiało niewątpliwie zaprzestać swych transmisyj. Na temat powodów tej przerwy oświadcza w Sztokholmie, że

stacja transmisyjna radia brytyjskiego została trafiona dwiema bombami.

Prawdopodobnie zostały do tego użyte bomby rozpryskujące najcięższego kalibru, ponieważ słyszano detonacje podczas nadawania audycji, nadawanych ze schronu radia brytyjskiego, położonego bardzo głęboko i zaopatrzonego w specjalne urządzenia tłumiace.

W międzyczasie nadeszły również do Londynu dalsze wiadomości o trudnościach w zaopatrzeniu Londynu w środki żywności. Naród angielski zaczyna więc obecnie cierpieć za postępowanie swego rządu, który usiłuje pocieszać go śmiesznymi frazesami, iż „niema jeszcze braku środków żywności”.

Wskutek zniszczenia obiektów portowych zaopatrzenie w środki żywności zmieniło się „tylko nieznacznie”.

Jak donosi „Nva Daglight Allehanda” londyńskie gospodynie przypuszczają formalny szturm w przerwach między alarmami lotniczymi na sklepy spożywcze. Korespondent dziennika w depeszy, pokie-

reszowanej przez cenzurę angielską, wypowiada obawę, że zaopatrzenie Londynu w żywność zostanie przerwane. Jeżeli prawda nie będą mogły przybliżyć do zniszczonych obiektów portowych, ponieważ Londyn jest skazany wyłącznie na dostawę drogą morską; transport lądowy środków żywności dla milionowych rzesz stolicy byłby zbyt kosztowy.

Już te szczegóły, podane przez neutralnego rzeczoznawcę, usprawiedliwiają w całej pełni opinię, jaką wypowiada on o strasznych skutkach niemieckich ataków powietrznych na Londyn.

Londyn, symbol brytyjskiego panowania nad światem — pisze wojskowy współpracownik belgradzkiego „Wreme” — wije się pod atakami bombardowców niemieckich w morzu płomieni i dymów. W dzień i w nocy rozbrzmiewają syreny alarmowe, które wywołują jednocześnie sparaliżowanie i panikę i stały się upiorem narodu, który przez 1000 lat nie zaznał wojny na własnej ziemi.

Wszystkie urządzenia, stanowiące zabezpieczenie życia i siły oporu większej części ludności wyspy brytyjskiej zostały narażone na systematyczne i metodyczne niszczenie przez niemieckie ataki powietrzne. Lotnictwo angielskie zmuszone jest ugiąć się przed dyktatem napastnika i zarówno na ziemi, jak i w powietrzu narażone jest na zniszczenie. Jakkolwiek walka o Anglię prowadzona jest przez różne rodzaje broni, to jednak rozstrzygnięcie należy do lotnictwa.

We wtorek rano Londyn przeżył trzy alarmy lotnicze.

Najpotworniejsze naloty nocne od czasu powietrznego oblężenia.

(=) San Sebastian, 18 września. Agencja Reutersa komunikuje, że piąty w ciągu poniedziałku alarm lotniczy został ogłoszony o godz. 10.10 czasu angielskiego. — Bezpośrednio po ogłoszeniu alarmu rozpoczęły się walki nad centralnymi dzielnicami Londynu.

Mimo niezwykle silnego ognia zaporowego udało się lotnikom niemieckim dotrzeć nad sam środek stolicy angielskiej. Samoloty niemieckie daly również „znak swej obecności” nad terenami Anglii południowo-zachodniej. Alarm trwał do godziny 1.41 w nocy.

Ale już w godzinę później, mianowicie o godz. 2.52 odezwały się po raz pierwszy we wtorek sygnały alarmowe. Ten alarm zakończył się o godz. 4.24. Tymczasem już o godzinie 7.02 musieli mieszkańcy Londynu szukać schronienia w piwnicach i schronach lotniczych. Ten alarm trwał do godziny 7.48. Wreszcie o godzinie 8.19 po raz trzeci zabrzmiały syreny alarmowe.

Szczegóły, jakie Reuter podaje o przebiegu nocnego ataku lotniczego, są bardzo skąpe. Niesłychanie ostry ogień zaporowy artylerji, jaki trwał całymi godzinami nad „przycupniętym Londynem” bynajmniej nie przeszkodził lotnikom niemieckim w ich akcji. Z niezwykłą szybkością przelatywali oni nad dachami Londynu, skąd ułtroyi w chmurach rozpoczynali swe dzieło.

W wyciągniętym szyku bojowym opuścili się niemieccy piloci do lotu nurkowego i mimo nieustannie trwającego ognia zaporowego mogli zrzucić swe potężne bomby.

Agencja Reutersa przyznaje się do faktu zniszczenia jednej z głównych ulic w dzielnicy handlowej, oraz do spustoszenia wyłączonego w grupie domów mieszkalnych. O atakach lotniczych doniesiono również z innych dzielnic kraju.

Radjostacja Londynu informuje, że w ciągu ubiegłej nocy odbyły się nad Lon-

dynem walki powietrzne, które trwały około 10 godzin. Aczkolwiek niebo było pokryte chmurami, to jednak padała na ziemię poświata księżycowa. Zarówno na centrum Londynu jak i na dzielnicach zachodnie zrzucone zostały bomby. Całą noc grzmiały działa artylerji przeciwlotniczej. Brytyjscy lotnicy myśliwcy, którzy również brali gorliwie udział w tych walkach, nie mieli zbyt łatwego zadania. Znotowano pewną liczbę ofiar.

W pewnej dzielnicy zniszczono tyłace szyb okiennych oraz poważnie uszkodzono wielki gmach przemysłowy. W innym miejscu wyleciały z okien wszystkie szyby a odłamki szkła widoczne są w promieniu pół mili. — Na teren Anglii środkowej zrzucono również wiele bomb. Wiele budynków uległo zniszczeniu.

W związku z nocnym atakiem z niedzieli na poniedziałek bież. tygodnia, brytyjskie ministerstwo lotnictwa komunikuje m. in. w ten sposób: „Z otrzymanych ostatnich sprawozdań wynika, że straty spowodowane w Londynie wskutek ataków lotniczych są nieco większe niż te, jakie powstały w ciągu nocy ubiegłych”.

Z doniesienia agencji „Associated Press” jasno wynika, co w języku angielskiej propagandy oznacza wyrażenie „nieco większe”. Oto w komunikacie tej agencji czytamy, że ciężkie niemieckie samoloty bombowe w ciągu 10 dni trwających najstraszniejszych ataków nocnych wyrządziły w stolicy Anglii elbrzymie spustoszenia. W samym sercu Londynu, gdzie zniszczenia były już i tak wielkie, znajdują się kupy gruzów. W lokalu agencji, mieszczącym się przy Fleet Street odgłosy kanonady były tak potworne, że nie można było zrozumieć własnych słów.

„Najcięższy z dotychczasowych” atak powietrzny.

(=) Sztokholm, 18 września. Niemiecki atak powietrzny na Anglię w ciągu ubiegłej nocy, którego punktem centralnym był znowu Londyn, został określony przez angielską służbę informacyjną jako „najcięższy z dotychczasowych ataków”.

Z nastaniem ciemności, samoloty niemieckie zaatakowały szereg miast Anglii, przedewszystkiem Londyn. Na skutek zrzuconych bomb, wszędzie wybuchły pożary. Całe śródmieście Londynu drżało pod wpływem gwałtownych detonacji bomb.

Aresztowania wśród egipskich oficerów.

(=) Rzym, 18 września. Angielskie władze wojskowe aresztowały znaczną liczbę oficerów egipskich z powodu ich antybrytyjskiego nastawienia.

Anglicy obrzucili bombami duńskie łodzie rybackie.

(=) Kopenhaga, 18 września. W ubiegły czwartek rano, na Morzu Północnym zatonał kuter rybacki z Esbjerg, w którym znajdowała się załoga w sile czterech osób. Jednemu z rybaków udało się szczęśliwie uratować. Kuter został obrzucony bombami przez lotników angielskich.

List z Londynu.

Jak się zarabia na „patriotyźmie“?

Mali oszuści idą do więzienia — wielcy unikają kary.

San Sebastian, we wrześniu.

W ostatnich dniach sierpnia sąd londyński skazał pewnego dyrektora przedsiębiorstwa bankowego w City za przestępstwo dewizowe na zapłacenie 15.000 funtów kary, przyczem przewodniczący sądu publicznie skarcił oszanowanego.

Oskarżony, obywatel amerykański greckiego pochodzenia, nagłe w początkach września 1939 r. został opanowany troską o swoje zdrowie. Zrezygnował on z wybitnego stanowiska w City i udał się do pewnego neutralnego państwa. W jakiś czas potem otrzymał z Banku Anglii pozwolenie na wywóz pewnych papierów wartościowych, przy pomocy których zorganizował przedsiębiorstwo przemysłowe w Antwerpii.

Pozatem był on na tyle przewidującym, że pewną „skromną“ sumę ulokował on w sztabach złota, monetach i frankach szwajcarskich w Bazylei, nie stosując się do przepisu, który nakazywał wszystkim zaofiarowanie tego rodzaju wartości do sprzedaży państwu angielskiemu.

W czasie niemieckiej ofensywy uciekł on przez Francję aż do granicy hiszpańskiej i dopiero z końcem czerwca powrócił na transportowcu wojskowym do Anglii. Po przybyciu do Anglii natychmiast rozpoczął starania o wyjazd do Ameryki, przyczem wobec władz dewizowych powoływał się na to, że jest obokrajowcem.

W tem wszystkim przegapił jednak najkorzystniejszy moment dla tego rodzaju „przeprowadzki“, za który uważano okres między końcem maja i połową czerwca. Ucieczka władców City podczas tych dwóch czy trzech tygodni wymyśliła hasła „ratuj się kto może“, zaczęła już zbytnio zwracać ogólną uwagę.

Władze skarbowe zaczęły nadzorować „patriotyczne“ motywy i operacje wnioskodawców z zadziwiającą starannością, zanim udzieliły zezwolenia na wyjazd. Wielu z pośród znanych finansistów i przemysłowców tylko przy wielkim nakładzie trudów i kosztów zdołało uniknąć skandalu.

W wypadku owego wymienionego powyżej dyrektora stwierdzono, że pierwsze zezwolenie na wywóz dewiz otrzymał on tylko

dzięki zagadkowej względności władz kontrolnych,

której jednak bliższego zbadania nie uznano za wskazane. Natomiast w fakcie ukrycia znacznego zapasu złota i dewiz w Szwajcarii znaleziono pewną podstawę do wystąpienia przeciwko niemu. W ten sposób uczyniono też przykład, mimo, że jego zagraniczne pochodzenie, zdawało by się, zapewniało mu możliwość uratowania się.

„Ten człowiek — mówił dosłownie sędzia policyjny na Bow Street sir Robert Dummett — przez wiele lat żył w Anglii i gromadził bogactwa. W chwili niebezpieczeństwa usiłował ten szczer opuszczyć okręt, który wydawał mu się już tonącym... cała ta historia budzi we mnie wstręt“.

Spontaniczne echo, jakie powstało na dźwięk tego słowa „szczer“ w Anglii, miało w sobie

coś z długo tłumionego okrzyku wściekłości.

Nie ulega wątpliwości, że według opinii publicznej nie chodzi tu o izolowany wypadek, o jakiegoś Greka, lecz o oskarżenie przeciwko City, przeciwko całej finansjerze angielskiej wogóle, która zupełnie tak samo jak szczer w przeności, o tonięciu okrętu, spekulują na zniżce.

Prasa zwróciła na to szczególną uwagę. Nowa antykapitalistyczna tendencja wielu wielkich dzienników angielskich, w tem pewnych pism z koncernów Roxthermera i Beaverbrooka, należy niewątpliwie do najbardziej groteskowych paradoksów obecnej, wewnętrznej sytuacji angielskiej. I nie lepiej nie ilustruje beznadziejnego pomieszenia pojęć w głowach angielskich małych ludzi, jak fakt, że nikomu z nich nie wydaje się niczem dziwnem to widwisko obcinania gałęzi, na której się samemu siedzi.

Mamy na to typowy przykład w wyjątku z jednego artykułu „Daily Mirror“ z dn. 28 sierpnia: „Z coraz bardziej przerażającą oczywistością staje się jasnym, że obywatele, którzy na tych małych, ciasnych wyspach posiadają wielkie zapasy złota, nie biorą udziału sercem w tej wojnie. Każdego dnia płacimy my mali ludzie za ogłoszenia w dziennikach, w których rząd zaklina, aby zachowywano się porządnie. „Porządne zachowanie się“ oznacza w tym wypadku podpisywanie pożyczek wojennych, oddawanie państwu do dyspozycji pieniędzy za niskim oprocentowaniem 2,5 procent. Ogłoszenia te kuszą i nęca. Wskazują one na odpowiedzialność wielkich posiadłości, śpiewają, niczym syreny w Odyseji, ale zatwardziali zeglarze finansowi dobrego starego okrętu „City“ londyńskiej mają głuche, nieczułe uszy. I Anglija dalej ciągnie, pelzając na

brzuchu przed tymi zachłannymi, bezwzględni ludźmi, którzy całe nasze bogactwo dzierżą w swym dławiącym uścisku“.

Wynurzenia tego rodzaju nie są wcale odosobnione. „Daily Express“ wypowiada w tym samym moralizatorsko-rewolucyjnym tonie swoje oburzenie, pisząc o surowości, z jaką banki angielskie obecnie nagle wyprowadzają starym klientom kredyty i wzbraniają się przed udzieleniem nowych, motywując swoją odmowę tem, że papiery, złożone jako zabezpieczenie —

Właściwie należy do dobrego tonu atakować bogatych ludzi wyższych sfer.

Także i szeroko zapowiadany proces, który przed niedawnym czasem wytoczono znacznej liczbie rodzin arystokratycznych z powodu przekroczenia zasad zafajonowania masła, dał powód do uogólniających ataków przeciw „bogatym“.

* * *

Pewien dziennik amerykański, który przeprowadził prawdziwe śledztwo w sprawie nagłego ukazania się „rewolucyjnego“ ducha w prasie angielskiej, doszedł do przekonania, że za objaw ten mniej odpowiedzialności ponoszą wewnętrzne propagandowe rozważania, niż

katastrofalny upadek interesów inseratowych.

Naturalnie istnieje życzenie aby wobec ludu zatrzeć front ideowy obecnej wojny i stępić ostrze pewnych niebezpiecznych argumentów przeciwnika, przyczem stosuje się tego rodzaju praktykę, że uwypukla się celowo braki własnego systemu i zapowiada się ich uciwienie po zwycięsko zakończonych wojnie w „nowej i lepszej Anglii“.

Dzienniki jednak obchodzą się z tego rodzaju materiałem wybuchowym bardzo ostrożnie, obawiając się represji wielkiego przemysłu. Ton ich artykułów stał się dopiero wówczas naprawdę agresywnym, gdy przestały otrzymywać niemal zupełnie ogłoszenia, poza nawoływaniem rządu.

Najwięcej dotknięci akwizytorzy ogłoszeń, rodzaj zajęcia, któremu poświęcają się miliony ludzi w czasach pokoju, usiłowali w ten sposób wyratować się z kłopotów, że w wielkich ogłoszeniach w „Timesie“

apelowali do patriotyzmu klientów.

Klienci ci powinni, celem ratowania „szeroko rozwiniętego przemysłu narodowego“, zatrzeć dla siebie pewną przestrzeń ogłoszeniową w dziennikach i oddać ją do dyspozycji rządowi dla jego patriotycznych nawoływań, które następnie będą redagowane przez najlepsze siły tej branży, według najnowszych metod sztuki zdobywania zwolenników.

W ten sposób każdy najlepiej przysłuży się rządowi, akwizytorom ogłoszeń i samym inserentom, gdyż oczywiście nazwi-

wkrótce staną się zupełnie bezwartościowymi.

Inne dzienniki systematycznie ostrzegają swoich czytelników przed praktykami, przy pomocy których właściciele domów i hipoteki usiłują ratować swoje zagrożone dochody. Cała prasa jednoogólnie, choć może daremnie bierze udział w ogólnej kampanji protestów przeciwko podnoszeniu cen biletów kolejowych, w przebiegu której dyrektorowie towarzystw transportowych nieraz bywają zaliczani do „szczerów“.

ska ogłaszających się w ten sposób zostaną podane do wiadomości i utrzymywane przez całą wojnę przed oczyma publiczności.

Każdy, kto wierzy w zwycięstwo Anglii, musi, jak się to podkreśla, uznać zalety tego rodzaju przedsięwzięcia. Ogłoszenia tego rodzaju ukazały się w połowie sierpnia, nie odniosły żadnego niemal skutku i obecnie cała kampanja już została zaniesiona. Z wielu stron protestowano nawet, że przemysł ogłoszeniowy usiłuje nadużyć uczuć patriotycznych ludzi interesu do celów swych osobistych korzyści.

Odwoływania się do patriotyzmu, idące na własny rachunek odwołującego się nie są żadną osobiwością.

Dobrym przykładem tego rodzaju byli fabrykanci papierosów, którzy przez całe tygodnie zmuszali ludzi do kupowania papierosów bez opakowania pod moralnym przymusem tego rodzaju apelu (Kochający ojczyznę palacz nosi papierosy w papierosnicy i zwraca sprzedawcy opakowanie). Pewnego dnia rzucił ktoś pytanie, ile jest patriotyzmu w tem, że kupujący oddaje opakowanie sprzedawcy, przyczyniając się do zarobku fabrykanta? Potem apele te już ustały.

Odnosi się wrażenie, że zysk patriotyczny, poza przemysłem zbrojeniowym i przeciwlotniczym, nie kwitnie równie wspaniale, jak

w zakresie zużytkowania odpadków.

Największą korzyść odnieśli jednak fabrykanci naczyń kuchennych, gdy lord Beaverbrook zaapelował do gospodyń angielskich, aby oddały na cele przemysłu lotniczego garnki kuchenne.

Gdy ofiarne gospodynie, po oddaniu swego sprzętu, przystąpiły do ponownego wykładowania szych kuchen, przekonany się, że muszą kupować te same naczynia aluminiowe, które oddały rządowi, tylko, że po znacznie wyższej cenie. Innych nie było!

O konfiskacie zapasów w przedsiębiorstwach i fabrykach nikt nie pomyślał! Cała sprawa wywołała wielkie oburzenie, którego echo, mimo ofiejalnego tłumienia, przez długi czas było głośnie. Na po-

tworzenie zbiórki aluminiem nawet sam Beaverbrook już się nie powazył.

* * *

Ciekawym produktem ubocznym patriotyzmu są również

firmy, zajmujące się zbiórką odpadków,

o których działalności pisał niedawno „Times“. Od początku sierpnia „marnotrawstwo“ jest poważnym przestępstwem w Anglii. Każdy jest zmuszony do troskliwego sortowania wszelkich odpadków, przechowywania ich, ale odwożenie tych odpadków narazie nie funkcjonuje.

Gospodynie, które cierpią skutkiem nagromadzenia się odpadków, dawniej prosto wyrzucanych lub spalanych, wita ją serdecznie skutkiem tego każdego, kto je od tych odpadków uwolni, choćby przytem miał robić dobre interesy. „Times“ wspomina pozatem, że firmy te ostatnio zakupują bardzo obfite odpadki kuchenne rozrzuconych po całym kraju obozów wojskowych. Wieśniacy, którzy dotychczas kupowali paszę dla swoich świń po kilka szylingów, zabierając ją oświście z obozów, muszą teraz kupować ją po znacznie wyższej cenie od „grosistów“.

Najprostszym i najbezpośredniejszym sposobem wzbogacenia się przez patriotyzm jest naturalnie

zbieranie pieniędzy na „dobre cele“.

Kwitnąca na tym odcinku korupcja znajduje korzystną okazję w postaci trudnej do skontrolowania prywatnej akcji zbiórkowej na fundusze, które skutkiem niepowodzenia pożyczki wojennej w czasie obecnej wojny, są nieodzowne.

Niemal wszyscy zbierają na samoloty bojowe. Dzisiaj naprzykład zbierają wszystkie Doroty, jutro Katarzyny, pojutrze wszyscy Haroldowie w Anglii na maszynie myśliwską, która potem ożrymuje nazwę od imienia zbierających. Uniwersytet, bogate przedmiocie, grupa fabryk, fundują swoje „Spittfirey“. Konni myśliwi, tak popularni w Anglii, chcą zebrać pieniądze na całą „sforę“ Hurricanów, z których każdy będzie nosił nazwę słynnego klubu jeździeckiego.

Ostatnio pewien stary lord pozwolił sobie na wzruszenie ramion w izbie wyższej z tego powodu, że od Anglików podczas obecnej wojny można wyłudzić pieniądze tylko na samoloty myśliwskie (faktycznie wpływały o wiele mniej, gdyby zbierano na jakiś bombowiec), podczas gdy w poprzedniej wojnie pilnie podpisywano pożyczki wojenne, a pozatem hojnie wspierano takie instytucje, jak Czerwony Krzyż, pomoc dla pozostałych po zabitych i pomoc dla uchodźców. Dzisiaj te sprawy pozostawia się zupełnie państwu. Czyżby nie trzeba było zalać, że angielska dobroczynność służy dzisiaj jedynie własnej obronie?

Tego rodzaju uczucia wyrażają starzy Angliacy przy każdej okazji, ale

stale ganią ich i odpycha.

A tymczasem dzienniki regularnie piszą o procesach przeciwko bogatym obywatelom, którzy patriotycznie zebrane pieniądze albo całkowicie schowali do własnych kieszeni, albo tak nimi operowali, że pozostawili sobie dostatek utrzymania na całe życie. Mali oszuści idą do więzienia, wielkie firmy tylko przestrzegają się.

„Wszystko to są szczyry!“ — pisał ostatnio „Daily Sketch“ w związku z tego rodzaju wypadkiem. Mamy za dużo małych i wielkich szczerów w Anglii. Kiedyż nadejdzie czas, gdy stracimy cierpliwość i powywieszamy je wszystkie na latarniach?

Alarm bez przerwy.

Nastroje na dworcach londyńskich kolei podziemnych.

(§) Sztokholm, 18 września. „Stockholms Tidningen“ podkreśla w jednym z własnych doniesień z Londynu, że w poniedziałek już przed porą objadawą ogłoszono alarm, poczem już bez przerwy trwał stan alarmowy. Przez cały dzień padał deszcz i była mgła. Angielska artylerja przeciwlotnicza strzelała przez cały dzień, z małymi tylko przerwami. Dopiero w nocy pogoda poprawiła się, chmury rozeszły się, a na niebie ukazał się księżyc.

Bomby spadły w północnych dzielnicach oraz na obóz wojskowy tuż koło miasta. Równocześnie doniesiono, iż samoloty niemieckie ukazały się nad południowo-zachodnią stroną Anglii, oraz nad Walia. Na temat liczby ofiar nie podano żadnych cyfr, jednak słychać, że liczba ofiar ostatnich ataków niemieckich ma być wyższa niż poprzednich nocy.

Dalsze doniesienie zatytułowane „Londyńczycy wysyłają swoje rodziny na wieś“ stwierdza m. i., że „ewakuacja Londynu rozpoczęła się już od szeregu dni“. Wszyscy, którzy mogą sobie na to pozwolić, wysyłają swoje żony i dzieci na wieś.

Kiedy korespondent szwedzki udał się na ulice przepelnione sklepami, które zwyczajnie są szczególnie, chętnie odwiedzane przez londyński świat kobiecy, stwierdził, że panuje na nich kompletna pustka i zastój. Wszędzie tam, gdzie wskutek bombardowania przerwana została komunikacja kolejowa, zaprowadzone dodatkowe komunikacje autobusowe.

Dziennik ogłasza dalej sprawozdanie o

nastrojach i stosunkach, panujących na dworcach londyńskich kolei podziemnych, oddanych publiczności do użytku jako schrony przeciwlotnicze. Sprawozdanie to zaopatrzone jest następującymi tytułami: „Londyńczycy śpią w łodowatym ziemie na brudnych dworcach“, „Tysiące ubogich mieszkańców Londynu tłoczy się pod ziemią“, „Groźny problem“ — stanowi płomienne oskarżenie przeciwko tym politykom, którzy wpędzili naród angielski do wojny i myślał tylko o własnym bezpieczeństwie.

Już na schodach widzi się ludzi śpiących z głowami opartymi o maski gazowe. Setki osób spędzają noc na dworcach kolei podziemnych. Sprawozdawca chce dostać się do pociągu nie mógł formalnie przejść, nie chcąc deptać po ludziach. Instytut samozachowawczy zmusza biedną ludność Londynu do szukania schronienia głęboko pod ziemią. Ludzie przybývają na dworce już w godzinach popołudniowych, aby znaleźć wygodne miejsce i przynosić z sobą paczki z żywnością oraz materace. Z chwilą ustania ruchu kolei, tłum rozlewa się na wszystkie tory i śpi tam pokotem jeden obok drugiego.

Londyn przeżywa wskutek tego zjawiska bardzo niebezpieczny problem. Londyński „News Chronicle“ w artykule wstępnym nazywa to „naszym największym skandalem“ i wskazuje na to, że już oddawać należało budować ze względu na zdrowotność publiczną wielkie podziemne schrony pod miastem.

Kancelerz Hitler przyjął min. Sunera.

(=) Berlin, 18 września. Kancelerz Adolf Hitler przyjął dziś przedpołudniem w gmachu nowej kancelarii Rzeszy hiszpańskiego ministra spraw wewnętrznych Serrano Sunera w obecności ministra spraw zagranicznych Niemiec von Ribbentropa i odbył z nim dłuższą konferencję.

Przyjęcie na cześć min. Sunera.

(§§) Berlin, 18 września. W poniedziałek wieczorem odbyło się w hotelu Adlon przyjęcie, wydane przez ministra spraw zagranicznych Rzeszy von Ribbentropa na cześć bawiącego w Berlinie ministra spraw zagr. Serrano Sunera.

Przyjazd włoskiego ministra kolonii do Berlina.

(§§) Berlin, 18 września. Minister kolonii królestwa Włoch generał Teruzzi, który bawi w Niemczech jako gość Reichsleitnera von Epp, przybył w poniedziałek do Berlina.

Minister Teruzzi złożył we wtorek wieńiec u stóp pomnika poległych w Alei pod Lipami. — Przed pomnikiem powitał ministra i towarzyszące mu osobistości, a mianowicie włoskiego attache wojskowego generała Marrasa, generała Somma, generalnego dyrektora włoskiego ministerstwa kolonii Siniscalchi'ego, oraz namiestnika Rytera von Epp — komendant Berlina general porusznik Seiffert.

Włosi rozpoczęli drugą ofensywę w Afryce.

Kraków, 18 września.

(pwp) Z ostatniego włoskiego komunikatu wojennego dowiadujemy się, że wojska włoskie, operujące na granicy Cyrenajki i Egiptu przekroczyły ją. Na rozkaz Mussoliniego dał marszałek Graziani dyspozycję rozpoczęcia natarcia, aby w najbliższym czasie wyprzeć Anglików z Egiptu i tem samem doprowadzić do normalizacji stosunków włosko-egipskich.

W ostatnich czasach były wzajemne stosunki między temi obydwojma państwami **wielce skomplikowane i niejasne**. W chwili wybuchu wojny Anglicy wprowadzili w Egipcie dyktaturę wojskową, która nie pozwoiliła temu krajowi wypowiedzieć swego politycznego zdania. Na długo przed wybuchem wojny, czołowi narodowi politycy egipscy nie mieli żadnych wątpliwości co do tego, że uda się im odzyskać całkowitą niezależność swego kraju, bez konieczności przelewania krwi za Anglię. W chwili rozpoczęcia działań wojennych, mężowie ci nie poszli za przykładem niektórych dominijów angielskich i **do dnia dzisiejszego nie wypowiedzieli wojny zarówno Niemcom, jak i Włochom**.

Kiedy Benito Mussolini w swej mowie, wygłoszonej z balkonu Palazzo Venezia, proklamował przystąpienie Włoch do wojny, oświadczył on, że nie zamierza wciągnąć Egiptu do akcji wojennej w nadziei, że Egipt nie zmieni swego dotychczasowego nastawienia i stosunków, łączących go z Włochami.

Kilka dni później odbyło się w Kairze odsłonięcie pomnika Mustafa Kemala, jednego z największych przywódców narodowego ruchu egipskiego. Na pomniku tym wyrzyto następujący napis: „Egipt tak długo nie może uważać się za kraj niezależny, dopóki na jego ziemi stąpa żołnierz angielski. Dopóki Anglicy nie ustąpią, nie możemy i nie będziemy z nimi pertraktować”. W uroczystości odsłonięcia pomnika brał udział również młody król Egiptu — Faruk.

W ten sposób dano niedwuznacznie do zrozumienia, że **jedynym wysiłkiem i dążeniem Egiptu jest całkowite oderwanie się od Anglii**, której brzemie, ciężące nad Egiptem, stanowi ustawiczną groźbę dla bezpieczeństwa i niezależności kraju.

Od chwili wypowiedzenia wojny Niemcom przez mocarstwa zachodnie, Egipt znów oświadczył, że zamierza stać zdala od wojny. Jedno z czołowych egipskich pism narodowych oświadczyło w związku z wypowiedzeniem przez mocarstwa zachodnie wojny Niemcom: „Oby obydwa demokratyczne mocarstwa były jaknajślabsze i zniknęły z powierzchni ziemi!”.

W dzisiejszych warunkach nie jest naród egipski w możności ogłoszenia podobnych deklaracji. **Anglicy potrafili skapotać sobie wygodnych ludzi, którymi poprowadzili najodpowiedniejsze stanowiska, którzy wprawdzie noszą nazwiska o brzmieniu tego kraju, ale którzy tańczą tak, jak im zagrają Anglicy**. W ostatnich miesiącach poczyniono w Egipcie jak najgorsze doświadczenia, nie uzyskawszy od Anglików nawet dobrego słowa.

Nie oglądając się na nic, Anglicy z całym brutalizmem **wybudowali na ziemi egipskiej szereg baz obronnych**, zajmując i konfiskując miejscowe zakłady przemysłu zbrojeniowego i zamykając w koszarach wojska egipskie.

Państwowy budżet egipski wykazuje bardzo poważny deficyt. Naród egipski z zaciśniętymi zębami przygląda się tym machinacjom okupantów. Na obecnie rozwijającą się akcję wojsk włoskich naród egipski spogląda jako na działalność, która może mieć dla niego pomyślny obrót; między Egiptem i Włochami nie istnieją bowiem żadne przeciwieństwa natury politycznej.

Obecnie, w związku z rozpoczęciem ofensywy wojsk włoskich, oświadczyły urzędowe czynniki włoskie, że **jedynym ich celem jest przepędzenie Anglików z ziemi egipskiej i przywrócenie niepodległego państwa egipskiego**. Już obecnie coraz wyraźniejsze stają się objawy oporu stawianego Anglikom.

Jak nas ostatnio informuje włoski komunikat wojenny, padło jedno z najważniejszych granicznych miast Egiptu — **Sollum**, a wojska włoskie kroczą pospiesznym marszem **wzdłuż wybrzeży morza**. Londyńska rozgłośnia radiowa powtórnie donosi o „pełnym powodzeniu odwrotu”, przyczem informuje, że **stało się to z powodu katastrofalnego braku wody**.

Jest zupełnie obojętnym czemu radio londyńskie w przyszłości będzie chciało przypisać winę dalszych odwrotów, bo **niem systematyczne przygotowania włoskie do akcji bojowej na terenie Egiptu, opór ludności i coraz bardziej wyraźne zalamywanie się imperjum brytyjskiego** są **wyraźnym wskaźnikiem, iż uderzenie**

Mussoliniego uwiecznione będzie całkowitym sukcesem.

Bitwa z angielskimi czołgami wśród burzy piaskowej.

Rzym, 18 września. Włoski komunikat wojskowy z wtorku brzmi następująco: — Główna kwatera armji włoskiej komunikuje: **wczoraj odbywały się w okolicach Sidi el Barani zażarte walki między posuwającymi się wojskami włoskimi a angielskimi formacjami pancernymi**. Bitwa toczy się dalej wśród chmur piasku, które wzniesła gorący wiatr „Ghibli” na Saharze. — **Wśród wojsk nieprzyjacielskich stwierdzono pewne objawy kryzysu**.

Miejscowość Sidi el Barani, odległa o 90 km. od granicy Cyrenajki, stanowi drugi angielski punkt oparcia na wybrzeżu egipskim, a jego znaczenie strategiczne wynika już z tego, że druga angielska linja obronna biegnie od tej miejscowości ku południowi.

Podczas okresu sankeyj antywłoskich, Sidi el Barani zostało rozbudowane pod względem wojskowym i wyposażone w wielkie składy oraz w lotnisko, dzięki któremu trasa lotu do Aleksandrii została skrócona do 350 km., a do kanafu Sueskiego do 600 km. (p.).

Dole i niedole Żelaznej Gwardji.

Kraków, 18 września.

Ustąpienie króla Karola oraz objęcie władzy przez premiera Antonescu rozpoczyna w dziejach Rumunii nowy rozdział, którego treścią będzie przedewszystkiem

Corneliu Zelea Codreanu pochodził ze starej chłopskiej rodziny, której synowie byli przeważnie leśniczymi. Pradek jego Simion Zele wywedrował z okolic podkarpackich Maramurescu

Corneliu Codreanu (kłęczy po lewej stronie) nad szczątkami żołnierzy, którzy ponieśli śmierć w obronie ojczyzny.

zwalczanie wpływów żydowsko-masońskich, a następnie nauczanie narodu rzeczką, realnej pracy, wzmożenie jego samodzielności gospodarczej i wyrobienie zalet, które tworzą dobrych obywateli. Kult założyciela Żelaznej Gwardji Codreanu, który 30 listopada 1938 r. został wraz z 13 innymi przywódcami Żelaznej Gwardji zastrzelony, wraża z dnia na dzień. Warto też poświęcić jemu i jego dziełu trochę uwagi.

i przeniósł się na Bukowinę. Dziadek Codreanu Nicola służył w wojsku austriackim, matka zaś jego pochodziła z rodziny niegdyś niemieckiej Brauner.

Właściwym nazwiskiem tej rodziny było Zelea, przydomek Codreanu przyjęli oni dopiero później, a oznacza on tyle, co mieszkaniec lasu. W osobie Codreanu odnaleźć można energję, prawosć i przedką decyzję jego przodków, którzy, żyjąc w lasach, nie byli dotknięci zepsuciem mia-

Zamach na pociąg króla Karola.

Pociąg, wiozący b. króla Rumunii Karola, został ostrzelany przez zamachowców. Na zdjęciu widzimy jeden z wagonów królewskich, na którym widnieją ślady pocieków. W drzwiach wagonu widoczny adjutant króla Urdreanu. Zdjęcia dokonane na jednej ze stacyj wojskich, podczas przejazdu do Szwajcarii.

sta i bliżej byli natury. W nich też pozostał dawny duch „hajduków”, t. j. bosactych chłopów, którzy w czasie, kiedy Rumunja była pod panowaniem tureckim, byli reprezentantami wolnościowych dążeń narodu rumuńskiego, zwracających się przeciwko t. zw. „fanariotom”, przysyłanym przez sułtanów, celem wyciśnięcia z biednego kraju wszelkich soków żywotnych.

Cały ruch, wzbudzony przez Codreanu, nosi na sobie wybitnie

piętno ruchu chłopskiego:

każdy członek gwardji otrzymywał jako symbol swojej przynależności do organizacji, woreczek z ziemią, który musiał stale nosić przy sobie.

Organizacja ta przewidywała małe jednostki od 3—13 członków, które stanowiły pewnego rodzaju zamkniętą całość. Przyjmowanie do Żelaznej Gwardji odbywało się w ten sposób, że najprzód kandydat stawał się członkiem najdrobniejszej komórki organizacyjnej, a później dopiero awansował na legionistę. Wszyscy członkowie organizacji musieli obserwować cztery przykazania: milczenia, samokształcenia, mającego na celu poświęcenie dla ojczyzny, przykazanie pracy i przykazanie bezwzględnej uległości wobec wodza organizacji, który nosił tytuł „capitanul”.

Programem Żelaznej Gwardji było zniesienie w Rumunii rządów partyjnych, wychowanie młodzieży w duchu poglądu światowego aryjskiego, rozbicie ideologii demokratycznej, wprowadzenie kary śmierci na wszelkiego rodzaju przekupstwo i utrzymanie w narodzie dyscypliny. Wszystkie te cele ruchu Żelaznej Gwardji wyraził Codreanu w swojej książce „Pentru Legionari”.

W życiu zarówno Żelaznej Gwardji, jak też samego Codreanu, leżał

duży tragizm”.

gdyż był on zasadniczo niezwykle oddany królowi i pozostawał wobec kościoła na stanowisku najbardziej lojalnym i oddanym, mimo to jednak stanął zarówno wobec króla, jak wobec kościoła w silnej opozycji.

Mimo to starał się Codreanu zyskać władzę w sposób zupełnie legalny, to też wybory w grudniu 1937 roku dały tej partji 70 miejsc w parlamencie, czyli uczyniły z niej drugą z rządu partję.

I już zdaje się, że Żelazna Gwardja dojdzie do rządów, gdy dojdzie do mianowania prawicowego rządu Gogi, a w jego gabinecie znajdują się najwięksi nieprzyjaciele wodza tego ruchu: minister spraw wewn. Calinescu i minister spraw zagr. Istrate Micescu, którzy rozumiejąc sytuację, starają się inną drogą rozwiązać palące zagadnienie.

W tym to czasie powierza min. Micescu posłowi narodowemu Emiljanowi zadanie usunięcia Codreanu. Emiljan nie przyjmuje tego polecenia i ostrzeżenie tylko Codreanu przed niebezpieczeństwem, a pozatem powiadania o planie prokuratorję państwową, Codreanu był uratowany.

Niedługo jednak później, bo 12 lutego dochodzi do zamachu stanu króla Karola, zmuszającego Codreanu do rozwiązania jego partji. Reaguje na to przywódca Żelaznej Gwardji w ten sposób, że w liście, zwróconym do patriarchy oświadczył, iż wyłączenie od głosu całego narodu rumuńskiego od współrządów jest dla niego nieznośną obelgą i że po zwycięstwie nad Żelazną Gwardją zapanuje żydostwo.

Pod pozorem, że Żelazna Gwardja zamierzała dokonać zamachu stanu i przygotowywała marsz na Bukareszt wytoczono jej proces, a w dniu 16 kwietnia przeprowadzono u 30.000 gwardzistów rewizję, zaarrestowano tysiące z nich, a między innymi Codreanu i jego współpracowników.

Oskarżenie opierało się na trzech zarzutach: zdrady stanu, przysiężenia przeciwko społecznemu porządkowi w Rumunii i zbrojne powstanie. Wśród świadków, występujących w tym procesie, znalazł się również obecny premier gen. Antonescu, który na pytanie, czy uważa Codreanu za zdolnego do zdrady stanu, oświadczył, że nie byłby z takim człowiekiem utrzymywał znajomości. Codreanu został skazany na 10 lat ciężkiego więzienia, a w pół roku później, podczas przewożenia więźniów z jednego więzienia do drugiego,

został on wraz z towarzyszami rozstrzelany

podczas domniemanej ucieczki. Takie oto losy przechodziła Żelazna Gwardja, która obecnie, po abdykacji króla Karola, doszła znowu do głosu, a cieszy się tem pewniejszem stanowiskiem, że i sam król Michał był, podobno, zwolennikiem tego ruchu.

xz.

Nieporozumienia w najwyższym kierownictwie Żelaznej Gwardji.

Bukareszt, 18 września. Podany przez radio komunikat stwierdził we wtorek, że grupa legionistów, która powróciła z Berlina, solidaryzuje się z przywódcą Żelaznej Gwardji, Horia Simą.

Według krążących pogłosek, w ostatnich tygodniach istniały pewne nieporozumienia w najwyższym kierownictwie partyjnym, a mianowicie pewna grupa aktywistów domagała się, aby na czele Żelaznej Gwardji stanął legionista Ciorogaru, który powrócił z Berlina. Rozwój wypadków pod koniec tygodnia oraz fakt, że gen. Antonescu stanął po stronie Horia Simy, doprowadziły do zakończenia nieporozumień.

W kilku wierszach.

Nowojorskie rynki kapitałowe i towarowe osiągnęły z końcem tygodnia najniższy punkt w ciągu całego ubiegłego tygodnia. I tak np. dolar kanadyjski zamknął kursiem 84 centy. Jest to najniższy stan od 3 lipca.

Powodów tej depresji należy szukać nie tyle w osłabieniu ruchu pasażerskiego, — ile w częściowych sprzedażach kanadyjskich papierów w Stanach Zjednoczonych.

* * *

Z Nowego Jorku doniesiono do Sztokholmu, że amerykański parowiec handlowy „Exhorda” wyratował 64 członków załogi brytyjskiego parowca handlowego „St. Agnes”.

Parowiec „St. Agnes” liczył 5.183 ton pojemności i został storpedowany w odległości około tysiąc mil od Lizbony w drodze do Anglii. Parowiec wioząc ładunek niezwykle cenny dla zaopatrzenia Anglii.

* * *

Ambasador Stanów Zjednoczonych przy Związku Sowieckim Steinhardt po dłuższym pobycie w Stanach Zjednoczonych, powrócił do Moskwy.

* * *

200-ty przelot na linii Lizbona—Nowy Jork amerykańskich samolotów pasażerskich „Klippers” odbył się po raz pierwszy bez śródlądowania na Azorach i Bermudach.

* * *

Trzy parowce japońskie znajdujące się w drodze do Anglii otrzymały rozkaz powrotu z Lizbony przez Kanał Panamski do Tokio.

* * *

Muzeum Louvre w Paryżu zostało ponownie otwarte; prasa francuska podkreśla, że wszystkie dzieła sztuki znajdują się w nieuszkodzonym stanie.

* * *

Senator William Bankhead przewodniczący kongresu amerykańskiego, zmarł w niedzielę rano po krótkiej chorobie w wieku 65 lat.

* * *

Przekazywanie administracji Dobrudży południowej w ręce Bułgarów rozpoczęło się w niedzielę.

* * *

Według komunikatu zamieszczonego w „Belgijskim dzienniku urzędowym” giełda w Antwerpii zostaje z dniem 16 września ponownie otwarta. Podobnie jak na giełdzie w Brukseli, także i na giełdzie w Antwerpii będą dopuszczone tylko stale oprocentowane papiery.

* * *

Z dniem 16 września została ponownie podjęta bezśrednia komunikacja telefoniczna między Niemcami a Hiszpanją, oraz Marokiem i wyspami Kanaryjskimi.

Świątynia buddyjska doszczętnie zniszczona pożarem.

(=) Rzym, 18 września. Jak donosi „Messagero” w świątyni buddyjskiej w Simita w pobliżu letniej rezydencji angielskiego wicekróla wybuchł pożar, który przybrał takie rozmiary, że nie było mowy o ugaszeniu go. 30 Hindułów, oraz pewna liczba dzieci znalazła w płomieniach śmierć.

Ludność okoliczna jest przekonana, że był to wyczyn jakiegoś osobnika, stojącego na żołdzie angielskim, jako represja za opór ludności hinduskiej przeciwko rozkazom angielskim. Zwraca powszechną uwagę fakt, że władze czynią wszelkie wysiłki, aby zataić wśród kół Europejskich wiadomość o tym pożarze.

EUGENJA WAGNER.

Zwierzowódz

Powieść fantastyczna.

Ilustrował: Witold Wagner.

16]

Myślał, że gdy mu ją odbiora, a ona go nie weźmie z sobą, to żyć nie chce. Pójdzie tam hen, hen, wysoko i skoczy w przepaść, by skończyć marny żywot, bo bez niej nie wytrzymałby dziś, ani chwili.

Komik zdaje się wyczuwał, co myśli jego pan, bo będąc przy nim, gdy zadumany siedział, trącał go głową i rżał wesoło, by przerwać chmurne myśli swego pana.

W kilka dni rankiem wybrał się znowu Zwierzowódz po owoce. Słońce dopiero pojawiło się na niebie.

Udał się do lasu po banany, daktyle. Nazbierał ich dużo, ile tylko mógł unieść. Zbierając, spieszył się, gdyż nieokreślony szelest, który nie pochodził od żadnych zwierząt, dochodził jego uszu.

Szmerzy zbliżały się. Wtedy porwał owoce i nie oglądając się, zaczął szybko uciekać.

Naraz kilku żołnierzy zagroziło mu drogę. Nie przelakł się wprawdzie, lecz trwożyła go opanowała na ich widok. Nie o siebie mu chodziło, lecz o nią, o Meri, która stała mu obecnie przed oczyma. A może oni i ja już pochycili. Wyobrażał sobie, że jej już nie zastanie w siedzibie. A jeśli jej jeszcze nie wzięli, a jego pochwyca, co z nią się tu stanie, kto ją obroni. Postanowił wyrwać się im przemocą, jeśli go będą chcieli zatrzymać. A było ich czterech. Jedem Etiop i trzech

Francuski lotnik zestrzelił samolot angielski nad francuskim Maroko.

(=) Genewa, 18 września. Pewien samolot angielski, który krążył przez szereg godzin nad francuskim Maroko, został zestrzelony przez samolot francuski.

W miarodajnych kołach francuskich nie udało się dotychczas uzyskać żadnych bliższych szczegółów o tym incydencie. — Przypuszcza się, że samolot angielski zrzucił ułotki i że była to jedna z licznych angielskich prób wywołania w kolonjach francuskich buntowniczych nastrojów — przeciwko rządowi w Vichy.

Agencja Havasa przynosi w związku z tem następujące szczegóły: Chodzi tu o brytyjski hydroplan, który w dniu 14-go września przeleciał nad francuskimi wo-

dami terytorjalnymi w pobliżu Casablanki. Został on zaobserwowany przez pewien francuski samolot myśliwski, który około godz. 14.30 odbywał ćwiczebny lot nad miastem. Samolot angielski otworzył ogień do francuskiego samolotu myśliwskiego, który zbliżył się do maszyny angielskiej, celem stwierdzenia jej tożsamości. W czasie pojedynku powietrznego jaki się następnie wywiązał, samolot angielski został trafiony i spadł płonąc do morza.

Francuskie władze marynarki wysłały niezwłocznie na miejsce upadku motorową patrolową, która zdołała wyratować z morza 3 angielskich oficerów-pilotów.

Francuz przepowiada klęskę Anglii.

(=) Genewa, 18 września. Przywódca francuskiej partii ludowej Doriot zwraca się na łamach tygodnika „Emancipation Nationale” w formie listu do tych Francuzów, którzy nadal odnoszą się przyjaźnie do Anglii.

W liście tym pisze Doriot, że wiara w zwycięstwo Anglii jest iluzją. Niemniej szym złudzeniem byłoby sądzić, że Anglia będzie się bić w interesie Francji, aby wywalczyć jej niepodległość. W wypadku zwycięstwa Anglii stałaby się Francja pierwszym oficjalnym dominium imperjum angielskiego, dotychczas bowiem była ona dominium nieoficjalnym.

Jakakołwiek hipoteza zwycięstwa Anglii jest niedorzecznością, bowiem starsze Anglię uważać należy za pokonaną. Imperjum brytyjskie nie jest w stanie przetrzymać obecnej wojny i grozi mu rozkład. Wojna światowa wstrząsła jego fundamenty w sposób bardzo widoczny. W ciągu ostatnich lat była Anglia w stanie w sposób szuboczny utrzymać łączność ze swymi dominiami i kolonjami.

Dotychczas nie było takiej potęgi, którejby Anglia mogła się przeciwstawić i którąby była w stanie wykorzystać wstrząsy i niekorzystne stosunki w imperjum brytyjskim. Utrzymanie Imperjum zawdzięcza Anglia nie swoim własnym

siłom, lecz siłom obcych.

Obecnie sprawa przedstawia się inaczej. Anglia nie posiada tej potęgi i tej mocy autorytatywnej, aby utrzymać dotychczasowy imperjalny stan posiadania. Klęski angielskie poniesione w Polsce, Norwegii, Holandii, Belgii i Francji, obniżyły bardzo poważnie prestige korony angielskiej w świecie.

Po raz pierwszy znalazła się Anglia nie tylko w poważnych trudnościach, ale równocześnie w sytuacji bez wyjścia. Cały świat jest w odniesieniu do Anglii wierzycielem. W ten oto sposób zmienia się sytuacja. Niemcom udało się doprowadzić na Anglię najpoważniejsze trudności. Potężny przeciwnik uderza Anglię w samo serce.

Dzień w dzień niszczą eskadry bombowców angielskie fortyfikacje, blokują angielskie porty i niszczą centra przemysłu Anglii. Ci, którzy są świadkami rozmachu i precyzji poważnych zniszczeń, są w stanie lepiej pojąć sytuację Anglii, aniżeli ci, którzy ograniczają się do czytania angielskich komunikatów wojennych. Kończąc podkreśla Doriot, że każdy bystro patrzący Francuz musi w obecnej chwili współpracować nad odbudową świata, która to odbudowa nastąpi po klęsce Anglii.

Szalai objęty amnestją.

Budapeszt, 28 września. Przywódca nacjonalistycznego ruchu węgierskiego, — Franciszek Szalai, który od r. 1937 przebywa w więzieniu, zostanie w najbliższych dniach wypuszczony z więzienia w Szeged.

Węgierskim deputowanym nacjonalistycznym oświadczone w prezydium ministrów oraz w ministerstwie sprawiedliwości, że ogłoszona przed niedawnym czasem amnestja odnosi się również do Szalajego, tak, że jego wypuszczenie na wolność zostało już zdecydowane.

Dalsza walka z żydami w Rumunji.

Bukareszt, 18 września. Ministerstwo gospodarki narodowej usunęło ostatnio wszystkich maklerów giełdowych i agentów żydów z ich stanowisk. Największe trzy synagogi w Bukareszcie zostały o-

statnio zamknięte przez ministra oświaty i wyznań religijnych, a to samo stało się z synagogami w Krajowej.

Zjednoczenie wszystkich wyznań w Japonii.

Tokio, 18 września. Na zebraniu przedstawicieli wszystkich religij w Japonii — zażądano od kierownictwa ministerstwa wychowania połączenia wszystkich sekt buddyjskich, wyznań strzeżajskich i wyznawców żywy w jedną potężną organizację. W konferencji tej brał udział przedstawiciel 56 sekt buddyjskich, 27 sekt chrześcijańskich oraz 13 sekt wyznawców Szivy.

Podczas gdy uprzednio nie istniały żadne zapowiedzi stworzenia nadrzędnej organizacji religijnej, to obecnie zakomunikowano, że wszystkie 27 protestanckich sekt w Japonii zostaną połączone w jeden kościół, kierowany przez synod protestan-

obecnej narodowości. Skoczyli ku niemu, chwytając go za ręce, odepchnął ich lekko, jakby bronili się przed owadami.

Z niedużej odległości dał się słyszeć głos w angielskim języku: bracie, żywcem, nie pardonować, widziacie, że to włoski oficer.

Zwierzowódz znał już tę mowę. Trochę więc ją rozumiał, że tu o niego chodzi. — Postanowił walczyć, ale tylko sił mu starczy, nie ustąpić.

Gdy go więc ponownie atakowano, ze wściekłością łapał ich w swoje ręce i jak piłki rzucał ich daleko od siebie, a ci padając, jęczeli nie mogąc się podnieść.

Nadbiegli inni, którzy widząc uciekającego, zaczęli strzelać, biorąc go za szpiega. Strzały jednak chybiły celu. Naraz usłyszał on krótki, padający rozkaz: nie strzelać, lecz biec za nim, dostać go żywego musimy.

Na skutek rozkazu kilkunastu puściło się za uciekającym w pogoń.

Nagle dał się słyszeć krzyk. Oczom goniącyom ukazała się w białym płaszczu kobieta, biegnąca naprzeciw uciekającego, co tylko sił miała, a za nią pawiany. — Była to Meri. Wpadła wreszcie blada, drżąc w jego ramiona. Zwierzowódz zapomniał o bożym świecie widząc ją zdrową i mając ją przy sobie. Porwał ją na ręce, jak małe dziecko, znowu uciekając.

— Dzikusku — wołała p. Meri, nie trzeba uciekać, stań, zaczekajmy na nich.

— Nie, nie, oni mogą cię porwać, co ja robić będę, chyba zabić siebie.

— Ależ słuchaj, ja bez ciebie z nim nie pójdę, bądź spokojny. Nie opuszczę cię nigdy. Na zawsze zostaniesz ze mną — rzecze Meri.

Uspokojony jej słowami, rad nie rad, przystanął, stawiając ją na ziemi.

Oglądali się. Zobaczyli wtedy komicznie zdziwione twarze goniących, którzy

również przystanęli, nie mogąc przyjąć do siebie z takiego obrotu sprawy.

— Wszak to ten dziki człowiek, poznaję go woła Fred, ten sam który mnie tak bardzo dawno, bo przed kilku miesiącami obronił, byłbym bowiem rozszarpany przez pawiany, gdyby nie jego interwencja. Ale jak on się zmienił od tego czasu. Skąd on w stroju włoskiego oficera, a to przecież doktorka porwana przez niego, która tak długo szukamy nadaremno. I to w takiej zażyłości z tym dzikusiem.

Zbliżali się teraz powoli, widząc, że oni czekają na nich. Również Zwierzowódz i Meri, trzymając się za ręce, zbliżali się ku nim. Wreszcie całe towarzystwo zatrzymało się.

Fred z nieukrywanym zdziwieniem, z wesołym uśmiechem i pełnym zaciekawieniem stanął przed doktorką, która od pierwszej chwili poznania pokochała.

Meri podała mu rękę na powitanie, która gorąco ucałował.

Jaka rolę gra ten dzikus przy niej, myśli sobie.

Ona tymczasem zwróciła się do pułkownika i reszty stojących, przedstawiając Zwierzowódz, jako swego najserdeczniejszego przyjaciela.

Stojący, podali mu ręce, które on niezgrabnie uścisnął. Mimo to Meri była z niego całkowicie zadowolona, gdyż uśmiechała się.

— Prosimy zatem wszystkich do naszej siedziby — rzecze lekarka — gdzie spowiem wam wszystkie moje przygody i przeżycia.

Całe towarzystwo przybyło wkrótce przed jaskinią, a tu na prośbę gospodyni rozłożyli się swobodnie wszyscy, gdzie kto mógł.

Wkoło z poza odłamów skał wzywały ciekawie małpy, piszcząc chwilami.

Zwierzowódz gwizdał. Przybiegły dwa

okł. Kłoby ma być powołany de Lycia do dnia 17 października. Wyznawcy Szivy planują utworzenie najwyższej swej rady, podczas gdy 56 sekt buddyjskich zostanie ujętych w 13 organizacyi.

Posłowie Niemiec i Włoch na audjencji u króla Borysa.

(=) Soffja, 18 września. W związku ze zwrotem południowej Dobrudży, uzyskanym w wyniku porozumienia, zawartego w Krajowej między Bułgarią i Rumunją, król Borys przyjął na audjencji posła Rzeszy w Soffji barona von Richthofena.

Z tej samej racji przyjął król posła włoskiego hr. Magistrati.

Nowy ambasador francuski w U. S. A.

Zurych, 18 września. Ostatnio mianowany ambasador republiki francuskiej przy rządzie Stanów Zjednoczonych Henri Hays został przyjęty przez podsekretarza stanu Cordella Hulla. Ambasador francuski zwrócił uwagę ministra Hulla na fałszywe wieści rozprzestrzeniane przez prasa amerykańską o rządzie francuskim, które mogą zdezorientować opinię amerykańską. Pożatem omówiono ogólną sytuację polityczną.

Wzrost dochodów z ropy w U. S. A.

Nowy Jork, 18 września. Podobnie, jak towarzystwo Standard Oil w New Jersey, wykazuje w ostatnich czasach dużą zwiększoną dochodów ze sprzedaży ropy i wszelkiego rodzaju przetworów ziemnych, tak też i inne rafinerje i kopalnie wzmogły znacznie swoje tegoroczne dochody. I tak np. podniosła się nadwyżka w „Konsolidated Oil” (Sinclair) z dolarów 2,87 milionów na 10,49 milij., w towarzystwie „Atlantic Refining” z dolarów 277 milij. na 8,95 milij., a w towarzystwie „Ohio Oil” z dolarów 1,76 milionów na 6,32 milij. dol.

Ograniczenia dewizowe we Francji.

Genewa, 18 września. Jak donoszą z Włoch, mogą być zaprzęzione waluty wprowadzane w granice Francji tylko za specjalnym zezwoleniem urzędu dewizowego, lub też za pośrednictwem upoważnionych do tego banków. Wszelkie uchybienia w tym względzie powodują konfiskatę danej waluty.

KRONIKA

Uważajcie na legitymacje!

Kraków, 18 września. Jak nam komunikuje Dyrekcja Kryminalnej Policji, w ostatnich czasach zgłoszone liczne wypadki skradzionia względnie zagubienia paszportów i innych dowodów osobistych oraz legitymacji.

W związku z powyższem jest rzeczą konieczną zwrócić więcej uwagi na kolejach, dworcach kolejowych, w lokalach publicznych oraz w czasie ruchu ulicznego przy okazywaniu, względnie przechowywaniu dokumentów osobistych, gdyż przy takich wypadkach najłatwiej o zgubienie dokumentu.

Skradzione względnie zgubione dokumenty są nieraz używane przez nieprawego ich posiadacza, co może być połączone zarówno ze szkoda dla ich właściwego posiadacza, a nieraz może doprowadzić i do poważniejszych nieprzyjemności. Trzeba więc zwrócić więcej uwagi na kieszonki i torbki i każdy dokument po jego wykozystaniu, dobrze schować.

stare pawiany, którym podał garnek, by przyniosły wody, co one natychmiast spełniły.

Meri, jako skrzętna gospośnia, zajęła się przygotowaniem posiłku dla swoich nieprzygotowanych gości. Szło jej to bardzo zgrabnie, Zwierzowódz jej we wszystkim pomagał. Wkrótce podano wino, sałaty i krusze ciasto, które jeszcze mieli w zapasie, następnie herbate, którą z apetytem wypito. W międzyczasie toczyła się żywa rozmowa, przerywana opowiadaniem Meri, oraz krzyżującymi pytaniami przybyłych.

Wkońcu postanowiono sprowadzić tu resztę pozostałych i konie, by odpocząć, a jutro o świcie ruszyć w powrotną drogę wraz z Meri, co wreszcie uskuteczniło.

Tak jak postanowiono, tak też zrobiono. Wczesnym rankiem wyruszone w drogę z Meri i jej dzikusiem, którzy jechali na swoim koniku, rżącym radośnie na widek tyłu swoich towarzyszy.

Po przybyciu na front nie było końca opowiadaniom. Zwierzowódz oswoił się z ludzkim towarzystwem, to też łamanym językiem odpowiadał na zadawane mu pytania.

Wkrótce Meri poprosiła o zwolnienie jej z obowiązków lekarki, a wystarawszy się o potrzebne papiery dla swego ukończonego, wyjechała z nim do Ameryki, dając poprzednio znać matce telefonicznie, że żyje i powraca do niej zdrowa i zadowolona z wędrowki po czarnym lądzie Afryki. Zwierzowódz bardzo zadowolony, był świadkiem tej rozmowy.

Niespełna w dwa miesiące od tej chwili byli już u matki Meri w Chicago, a w trzy miesiące ożreżono Zwierzowódz i w ten sam dzień odbył się ślub jego z Meri.

(KONIEC)

Dalsza sprzedaż jaj z przeznaczeniem do konserwacji.

Kraków, 18 września. W obecnym tygodniu, tj. od dnia 21 bm., rejonowe sklepy sprzedają cukru wydawać będą jaja po 10 sztuk na osobę, za odłączeniem kuponu ogólnej karty poboru (koloru kremowego) Nr. 13, w cenie po 13 gr. za sztukę I. sorty, (czarno stemplowane) i po 11 gr. za sztukę II. sorty (czerwono stemplowane).

Sprzedaż mięsa na kartki.

Kraków, 18 września. W dniach 18, 19, 20 i 21 września br. wydają sklepy rejonowe mięso na kupony 57 i 58 karty mięsnej dla

ludności aryjskiej w okręgach I, II, IX, X i XI.

W powyższym terminie należy bezwarunkowo pobrać mięso pod zagrożeniem utraty prawa poboru na wymienione wyżej kupony.

Otwarcie trzech szkół w Miechowie.

(-) Miechów, 18 września. Dzięki życzliwemu poparciu p. starosty powiatowego, w bieżącym roku szkolnym otwarto w Miechowie: dwuletnią szkołę handlową, kurs gimnazjalny (trzy klasy) i roczny kurs administracji handlowej.

Do pierwszej szkoły przyjmowano kandydatów po ukończeniu 7 klas szkoły powszechnej i na podstawie egzaminu, lub

którzy ukończyli jedną klasę gimnazjum w ub. roku; do drugiej tych, którzy mieli ukończoną pierwszą klasę gimnazjalną i wreszcie do trzeciej szkoły tych, którzy ukończyli III lub IV klasę gimnazjum.

STAN WODY NA WIŚLE wynosił w dniu 18 września w Krakowie minus 272, w Zawichoście plus 175.

(Jo) **ADRESY APTEK**, dyżurujących dzisiejszej nocy w Krakowie: Retoryka 1, tel. 130-72; Krakowska 19, tel. 101-21; Długa 88, tel. 173-36; Adolf Hitler Platz 42, tel. 114-27; Florjańska 15, tel. 100-31; Karmelicka 9, tel. 123-83; Dietla 76, tel. 105-30; Zwierzyniecka 7, tel. 124-27; Mogilska 16, tel. 175-90; Plac Zgody 18, tel. 165-54.

(Jo) **WŁAMANIE DO MIESZKANIA**. Do mieszkania Anieli Kubowicz, zam. przy ul. Kieleckiej 92, dokonano włamania i skradziono garderobę oraz bieliznę wartości 1500 zł.

(Jo) **JESZCZE JEDEN NAIWNY**. Polecał Ludwik, zam. w Ochotnicy, pow. Kraków, zgłosił na policji o oszustwie, jakiego dopuścili się mierzani mu osobnicy, którzy na ulicy sprzedali mu pierścionki bezwartościowe jako złote, w cenie 500 zł.

Wszyscy czytają GONCA KRAKOWSKIEGO... Więc najkorzystniej dla Ciebie ogłaszać się w Gońcu Krakowskim

OBWIESZCZENIA URZĘDOWE

LXXVIII. Obwieszczenie

Starosty Miejskiego

Dotyczy: Placów targowych i godzin targu

1) Przypominam, że sprzedaż starzyzny może odbywać się tylko we wtorki i piątki na Placu Bawół i na placu przy ul. Szerokiej. Jeżeli na te dni przypadają ustawowe święta, handel starzyzną nie może się odbyć. Wystawiania na sprzedaż oraz kupno i sprzedaż starzyzny na innych placach publicznych i ulicach miasta są zakazane. Wykroczenia przeciwko powyższemu przepisowi są karalne przy równoczesnej konfiskacie odnośnych przedmiotów.

2) Obrót targowy na „Adolf Hitler-Platz” ma się na przyszłość odbywać na północno-wschodniej części po drugiej stronie Sukiennic. Pozostała część na południowo-wschód od Sukiennic musi być wolna od wszelkiego obrotu targowego.

3) Znosi się targ na ryby na Placu Izaka z dniem 22-go września 1940 r. Na przyszłość targ na ryby będzie się odbywał w Podgórzu na Placu Zgody.

4) Targ na drób na Placu Nowym znosi się z dniem 20 września 1940 r. i przenosi się go do Nowych Hal Targowych przy Al. Daszyńskiego, przy czym przeznaczają się na sprzedaż żywego drobiu otwarty plac pomiędzy halami; — na sprzedaż drobiu bitego stoiska wewnątrz Wielkiej Hali Targowej.

5) Hurtowe targi jarzyn przenosi się z placu na ul. Długiej na plac Nowy Kleparz, przy czym przeznaczają się na te targi dwie trzecie placu (strona wschodnia), podczas gdy resztę placu zastrzega się dla targów na słomę i siano.

6) Czas trwania targów reguluje się następująco:

w okresie od 1-go maja do 30 września od godziny 4.30 do 8, dla żydów od godziny 6-ej do 8-ej.

w okresie od 1-go października do 30-go kwietnia od godz. 6-ej do 8-ej rano — dla żydów od godz. 7-ej do 8-ej.

7) Godziny targowe dla drobnej sprzedaży jarzyn przypadają:

w okresie od 1 maja do 30 września na czas od godz. 6.30 do 14, natomiast w okresie od 1 października do 30 kwietnia na czas od godz. 7.30 do 14.

8) Targi na słomę i siano mają odbywać się w porze letniej w godzinach od 7-ej do 14-ej, a w porze zimowej od 8 do 14.

Niniejsze postanowienia wchodzi w życie z dniem 20 września 1940 r.

Niestosowanie się do tych przepisów podlega karze.

Kraków, 16 września 1940.

Starosta Miejski w zastępstwie

DR BAUSENHART

LXXIX. Obwieszczenie

Starosty Miejskiego

Dotyczy: zagospodarowania nie wykorzystanych kawałków gruntów w mieście Krakowie

Wzywam niniejszym właścicieli, dzierżawców i inne osoby uprawnione do używania nie poddanych uprawie placów i przestrzeni, położonych na obszarze m. Krakowa, aby te tereny bezwzględnie przeznaczyli dla celów uprawy ogrodowej lub polnej i doprowadzili do takiego stanu, aby na wiosnę można było przystąpić do ich uprawy.

Jeżeli to wezwanie nie odniesie skutku do 1 października 1940 r., Zarząd Miejski odda te place i przestrzenie bez odpłaty osobom zainteresowanym do użytku.

Właściciel lub uprawniony do używania innego tytułu otrzyma prawo używania dopiero wówczas z powrotem, jeżeli dojdzie do dobrowolnego porozumienia się z osobą, której oddano grunt w używanie, albo jeżeli wykaże, że rozpoczyna gospodarstwo używanie (uprawę).

Kraków, dnia 16 września 1940.

Starosta Miejski

w zastępstwie

Dr. Bausenhart

Rada Rządu

Zakończenie rubryki „Obwieszczenia urzędowe”.

JELITA SZTUCZNE

Wszelkiego rodzaju dostarcza Miejska Kasa Targowa. Dział szlamierni. — Kraków, ul. Rzeźnicza 29. 2852k

Chemikalia przemysłowe

dostarcza „JAROD” Tarnów, ul. Teretia 39. 2626k

Z URZĘDÓW

Signatura VI. Km. 1614/37.

Obwieszczenie o drugiej licytacji nieruchomości.

Komornik Sądu Grodzkiego w Krakowie rewiru VI, Józef Maczek, mający kancelarię w Krakowie, ul. Starowińska Nr. 15, na podstawie art. 676 i 679 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 30 października 1940 r., o godz. 11-tej w Sądzie Grodzkim w Krakowie, ul. Starowińska Nr. 13, sala Nr. 38 odbędzie się sprzedaż w drodze publicznego przetargu należących do dłużnika Masy spadkowej po sp. Ludwiku Midowiczu do rąk zdeklarowanego spadkobiercy Ludwika Antoniego Mieczysława Midowicza nieruchomości obj. Lvh. 141 ls. gr. gm. Kat. Kraków Dz. III, położonej w Krakowie przy ul. Wygoda Nr. 7, stanowiącej 1 parc. budowl. 1 kat. 239, na której stoi dom murowany 2-piętrowy oraz 2-piętrowa oficyna. Nieruchomość ta ma urzędową księgę hipoteczną w Urzędzie ksiąg gruntowych przy Sądzie Okręgowym w Krakowie. Nieruchomość oszacowana została na sumę zł. 80.000, cena zaś wywołania wynosi zł. 53.333 gr. 33. Przystępujący do przetargu obowiązani jest złożyć rekojmie w wysokości zł. 8000. Rekojmie należy złożyć w gotówce albo w takich papierach wartościowych bądź książeczkach wkładowych instytucji, w których wolno umieszczać fundusze malfolentnych. Papiery wartościowe przyjęte będą w wartości trzech czwartych części ceny giełdowej. Przy licytacji będą zachowane ustawowe warunki licytacyjne, o ile dodatkowe publicznym obwieszczeniu nie będą podane do wiadomości warunki odmienne. Prawa osób trzecich nie będą przeszkodą do licytacji i przesądzenia własności na rzecz nabywcy bez zastrzeżeń, jeżeli osoby te przed rozpoczęciem przetargu nie złożą dowodu, że wniosły powództwo o zwolnienie nieruchomości lub jej części od egzekucji, że uzyskały postanowienie właściwego sądu, nakazujące zawieszenie egzekucji. W ciągu ostatnich dwóch tygodni przed licytacją wolno oglądać nieruchomości w dni powszednie od godziny 8-ej do 18-ej, akta zaś postępowania egzekucyjnego można przeglądać w Sądzie grodzkim w Krakowie, ul. Starowińska Nr. 13, sala Nr. 38. Dnia 13 września 1940 r. Komornik: Józef Maczek. 33430

NAUKA
i wychowanie
UCZEŃ
Liceum Handlowego udzieli lekcji popołudniu. Stenografia. — Zgłoszenia: Gońiec Krak. „Nr. 33471” 33471

KURSY WIECZORNE
niemieckiego, rosyjskiego, angielskiego rozpoczęcia na pedagog. Zapisy codziennie 16—20 godz., Długa 5, m. 6. 33334

NIEMIECKIEGO
uczony ratynowana nauczycielka 33569

JAKANIE usuwa pedagog-specjalista Seweryn Janosz, Legionowo 12, koło Warszawa. 2754k

NAUCZYCIELA
gry na gitarze poszukuje. Zgłoszenia: Gońiec Krakowski, „Nr. 2833k” 2833k

NIEMIECKIEGO
łatwo, przystępnie, szybko uczy Sienna 7/L, godziny 4—6. 33632

Różne
GARDEROBĘ DZIECIĘCĄ przyjmuje do roboty z **POWIETRZNYCH** materiałów, również wszelkie przeróbki. Robota solidna. Ceny niskie. — Firma chrześcijańska, Kraków, Grodzka 185, III. p. 33625

PODANIA, listy, przepisywania, tłumaczenia na niemiecki; Basztowa 18, m. 4. 33492

OBIADY 1.80 ZŁ przedwojenne. — Marka 27. 33576

WYŻSZY NIEMIECKI URZĘDNIK poszukuje **2 umeblowanych pokoi** (ewentualnie 1 większego) z łazienką, o ile możliwe z śniadaniem i kolacją. Odpowiedź proszę kierować: Gońiec Krakowski, Kraków „Nr 33523”.

Poszukujemy natychmiast wykwalifikowanej **stenotypistki** władającej biegle językiem niemieckim i polskim. Warunek: stenografia niemiecka i polska. Zgłoszenia z żądaniem wynagrodzenia przyjmuje: „Powiatowa Spółdzielnia „Wspólna Praca” w Jędrzejowie”. 2731k

NIEMA PIECZYWA bez drożdży bieżanowskich

GENERALNE ZASTĘPSTWO: 1957k
KRAKÓW, HUBERT SCHWADE, DRÓŻDŻYNI GROSS, UL. SENACKA 10, RÓG GRODKIEM
WARSZAWA, „NAWA” IŻYWOŚCIOWY SKLEP ROZDZIEMCY, EL. KOSZYKOWA 43

Drzewo opałowe buczynę w łupkach, abryznki tartaczne sprzedaje z placu i wagonowo: **B. ŁOBOCKI I SKA** Kraków, Warszawska 31a — Telef. 115-55. 33142

HURT GALANTERII I TOWARÓW KRÓTKICH **LEOPOLD JASIŃSKI** 32970 Stradom 27 (róg Dietla)

Państwowy Zakład Zdrojowy w BUSKU ZDROJU przedłużył sezon kąpielowy do 31 października bież. roku

BIELIZNĘ MĘSKĄ wykonuje pierw. szorstwie Grochowski, Felcjański 7. 33624

JASNOWIDZ PSYCHOGRAFOLOG Womouth wyjaśnia wszelkie sprawy, także zaginionych. Prawdziwe przepowiednie przyszłości. Pisząco podają datę urodzenia. Przyjęcia: Kraków, Straszewskiego 25, m. 12, oficyna. 33621

ZGUBIONO książeczkę woj. skową, książkę stwierdzającą posiadanie konia. Świadczenia odrobek w Magistracie, kwity za dostawę psianki. Wszystkie dokumenty wystawione na nazwisko Matuszewskiego Aleksandra. — Warszawa, Włociańska 42. 2853k

NIEMIECKIEGO kartę cukrową, mięsna ogólna Nr 603, legitymację Kępsza Niepołległości. Zatrzywać pieniądze — zwrócić dokumenty — wynagrodzić — Henryka Pawlikowska, Różana 11. 33540

PODANIA prośby, tłumaczenia na niemiecki wykonuje Terlecka-Terlecka 55, Firma chrześcijańska. 33264

NIEMIECKIEGO zgubioną kartę chlebową i cukrową Nr. 2235

ZAKŁAD kosmet-fryzjerski Budziaszek (Kraków, Grodzka 8) zawiadamia, iż „Basia” wróciła z urlopu. Piękne fryzury. Trwała i farbowanie włosów. nie wykonywane 33588

NIEMIECKIEGO zgubiony dowód osobisty. Marjan Strzałkowski. 33522

PODNIOSZENIE oczek maszynowo w pończobach szybko — tania. Batorego 20. 33581

BEZPŁATNIE! Zobaczysz w lustrze pod wpływem sugestji — twarz złodzieja, przyszłego męża, żony, jeżeli zamówisz przepowiednie genjalne, go medium Marji Rogowskiej, Kraków, Wójtowska 7, m. 5 (przeciwnieca Mazowieckiej) 33405

CIĘKAWY fotostyrodzajowe do zbiorów dostarcza: Gazda Kraków, skrytka 163. 2810k

Dostarczam:
DACHÓWCZARKI do wyrobu dachówek cementowych, **FORMY DO RUR, PUSTAWEK** z własnej fabryki z Kent (Ostob.), oraz wagonowo portland-cementu sprzedaje: „MASZYNOBET”, Dom Przemysłowo-Handlowy **KLEMENS JURA — KRAKÓW, UL. KROWODERSKA 4.** Oferty, cenniki na żądanie. 33629

JASNOWIDZ WISZNAPURI, znany w kraju, zagranicą, wyjaśnia zawiłe tajemnice przeszłości i przyszłości. — (Medinn) Pisemnie podają datę urodzenia. Przyjęcia: Długa 5, m. 6. 33599

MASZYNI DO MIĘSA naprawia fachowo tylko Szlifieria Myszowski, Dietłowska 46, — używane — dobre sprzedaje. 32928

PO niemiecku przepisy powiela wszelkie prace. Kursy maszynopisma. Naprawa maszyn biurowych. Aksmann, Jagiellońska 7. 33582

KONCESJONOWANE BIURO Pisanie, tłumaczenie wszelkich podań, pism. Podatki prawne. — „Remi-gton” — która została po zastawieniu bez opieki na drodze gminnej w Brzeźnicy we wrześniu 1939 roku. — Właściciel może się zgłosić po odbiór maszyn. 2849k

AGRONOM gorzelaży, kawaler, pierwszorzędnego świadectwa i referencje — szuka zajęcia. — Zgłoszenia: Gońiec Krak., Kraków „Nr. 33470” 33470

GURGUŁA bieżący — dla dzieci, chorych, rekonwalescentów dostarcza — wysyła cenniki kuponem, fabryka Gurguła, Jarosław. 2430k

NIEMIECKIEGO zgubioną legitymację dorozkarską, Włodarczyk Adam. 33534

ROWERY damskie — męskie **W 260. — złotych okazjna** wysprzedaż w firmie „ZAR” Sławkowska 11, podwórze.

ZAMIANIE serwetki stolowe nowe, 24-osob. na 2 koperty na każdy w dobrym gatunku. Zgłoszenia: Gońiec Krak., Kraków „Nr. 33504” 33504

WARSZTAT mechaniczny naprawia samochody maszyn rolnicze — ładowanie, naprawa akumulatorów. — Gerard Nytko, — Friedleina 7. 32836

FOTOGRAF z dyplomem mistrzowskim, szuka posady ewentualnie jako spólnik. Zgłoszenia z podaniem warunków: Gońiec Krak., Kraków „Nr. 33508” 33508

PLUSKWO, wszelkie robocizny ze zarodkami, myszy, szczury tepl gazami. Za skutek gwarantuje: Zakład Higieny, — Kraków, Szewska 24. 33173

FILATELISTA kupi zbiór znaczków, również masówkę zagraniczną. Dobrze płać. Lubelska 24, m. 5. 33485

KUPIEC Wielkopolański wstąpi jako spółnik do istniejącego sklepu. Zgłoszenia: Gońiec Krak., Kraków „Nr. 33515” 33515

DYWANY PERSKIE kupuje, płacąc najwyższe ceny „STAROŻYTNOŚCI” **A. Katzer Kraków, Bracka 3.** Zarząd Komisaryczny. 2831k

Partię towarów importowanych, artykułów chemiczno-kosmetycznych, jak: paste do zębów „Marleine”, pudry „Marleime” oraz nitraminy i inne farby sprzedaje 943 **Reichsdeutsche Handelsniederlassung WALTER DEUMELLAND** Warszawa, Jerozolimska 77. — Telefon 74-75-L

Co grają w kinach?

Przebój sezonu: **ZŁOTA MASKA** w Kinie „WANDA”

Z powodu natłoku przy kasach, uprasza się P. T. Publiczność, zaopatrywać się wcześniej w bilety wstępu. Kasy są otwarte godzinę przed rozpoczęciem seansu.

Początek programów o godz. 3.30, 5.30 i 7.30.

Podczas seansu wejście na salę bezwzględnie niedopuszczalne!

